

SZÉGLETKÖ

A KŐSZEGI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

VII. évfolyam, 1. szám

2010. július 4.

Ha az Úr nem építi a házat, az építők hiába fáradsanak.

Hogyha az Úr nem őrzi a várost, az őr hiába őrökdi fölötté. (Zsolt 127,1)

Az idei Széglétköi ifjúsági találkozó hívószava: **Középkedés.** A futball világbajnokság fináléjához közeledve az ember fülében ismerősként cseng ez a szó, hiszen nem volt olyan mérkőzés, ahol ne hallhattuk volna: középkedés. Lehetőséget, reményt kifejező szó ez, akár a mérkőzés elején járunk, akár egy megszületett gól után vagyunk.

Mennyiféle érzéssel lehet elindulni középről. Lehet nagyképűen kezdeni, azzal az érzéssel, hogy legyőzhetetlenek vagyunk. Lehet szorongva is, az esélytelenek féltelmével, azzal az érzéssel, hogy a másik sokkal erősebb. Lehet lelkesedéssel, azzal a reménytelé érzéssel, hogy miért ne sikerülne, hiszen erőnkhez, képességünkhöz képest mindent megteszünk.

Középkedés. A templom- és templomkert felújítása befejeződött. Olyan év van mögöttünk, ami komoly mérkőzés volt. Megtapasztalhattuk mennyire vagyunk egy csapat. Megtapasztalhattuk, hogy mire és mennyire vagyunk képesek. Kiderült, hogy kik a legjobb és legbiztosabb játékosok. Volt, aki sokat volt pályán, már-már erőn felül is. És persze volt olyan is, aki a pálya széléről vagy inkább az öltözőből figyelte az eseményeket.

Ezen a mérkőzésen voltak gyönyörű egyéni akciók, és volt szívmengető csapatjáték. És persze voltak vendégjátékosok, akik egyéni akcióban színesítették a csapatot. Természetesen voltak nehéz helyzetek is, amikor kétségessé vált a folytatás, amikor úgy tűnt már-már elveszítjük a mérkőzést. A csapat túl jutott a holtponatokon, és most örülhet annak, amit elért.

Egy-egy mérkőzést mindig nagyon sokan, és sokféle szempont alapján értékelnek. A játékosok számára mégis a legfontosabb az edző szava. A jó edző úgy dicsér és úgy fogalmaz meg kritikát, hogy a játékosok továbbra is a pályán akarnak maradni.

Vajon, a mi csapatunk hogyan megy tovább? Hogyan folytatja? Nagyképűen vagy alázattal? Lelkesedéssel, vagy megfáradtan? Rámutat-e őszintén a Mesterre, aki a csapatot formálta, tanította, egyéni kovácsolta?

Az az öröm, ami a szívünkben van a gyönyörű templom, és templomkert láttán, akkor tud erőforrássá válni, ha úgy teszünk, mint sok afrikai, dél-amerikai játékos teszi a gól, a győzelem után. Keresztet vet, az égre mutat. Istené a dicsőség. Az eredményért, a győzelemért.

Jézus így tanít bennünket: *Ha teljesítettétek mindazt, amit parancsoltak nektek, mondjátok ezt: Haszontalan szolgák vagyunk, azt tettük, ami a kötelességünk volt. (Lk 17,10)*

Ez a mondat nem ledorongolás. Nem arról szól, hogy értéktelen, amit teszünk, nem arról szól, hogy nem lehetünk büszkék mind arra, amit elértünk, amit teljesítettünk, hanem arra tanít, hogy ne feledkezzünk meg a Mesterről. Nélküle nem lehetnénk a pályán, nélküle nem mutathatnánk meg magunkat, nélküle nem élhetnénk át a csapatjáték örömét. Mert ő tett alkalmassá minket, ő készítette fel minket, ő adta az erőt, és ő táplálta a reménységet és a lelkesedést bennünk. Övé a dicsőség. Őt emeljük együtt a magasba, és kezeinkkel őrá mutatunk.

Ez a mérkőzés befejeződött. A pályáról mégsem megyünk le. Az Isten csapatában tart még a játék. A középkedés vonalára állunk, és újra indulunk. Figyelünk egymásra, és legfőképpen a Mesterre. Rábízzuk magunkat, és elfogadjuk azt az utat, feladatot, amit ő jelöl ki számunkra, mert tudjuk, hogy nélküle nem találjuk meg a jó utat, nélküle semmik vagyunk.

Mert, ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők.

B. Rohn Erzsébet

A jeruzsálemi templom

A templom Izrael istentiszteletének központja volt. A pusztai vándorlás idején a szent sátorban folytak az áldozati szertartások, a szentély együtt vándorolt a néppel. A „Kijelentés Sáttra” az Isten és Izrael népe közötti szövetséget jelképezte.

Dávid, miután Kr. e. 1000 körül Jeruzsálemet az ország fővárossá tette, szeretett volna hajlékot építeni Istennek, de ezt a feladatot – Isten rendelkezése értelmében – csak fia és a trónon utóda: Salamon végezhetné el. A jeruzsálemi szentély ettől az időtől kezdve állandó helyszíne lett a kultusznak. A templomépítési munkálatokról 1Kir 6 számol be.

A templomot Isten házának tekintették Izraelben, és bizonyosak voltak afelől, hogy ő népe között lakik. A templomépület kőből épült, belső burkolatát cédrusfából készítették el. Kb. 30 m hosszú, 15 m széles és 10 m magas építmény volt, és három részből állt. A fedetlen előcsarnokot a templomudvartól alacsony kerítés különítette el. A nők, gyermekek és az idegenek a templomon kívül, az udvaron tartózkodhattak. A templombelsőben vagy szentélyben folytak az istentiszteletek, ahol egy kőből faragott, négyszögletes, sarkainál „szarvakban” végződő áldozati oltár állt. Itt gyűlt össze az istentiszteleti közösség, amelyet a zsidó férfiak alkottak.

A legelső épületrészt a „Szentek Szentjé”-nek nevezték, itt helyezték el a szövetség ládáját, amely a tízparancsolat kőtábláit, továbbá Áron papi méltóságát jelképező, kivirágzott vesszejét és egy kosár mannát tartalmazott – emlékeztetve Izrael népét Isten jó adományaira. Ide, a Szentek Szentjébe csak a főpap, és csak egyszer egy évben, a nagy engesztelési ünnepen léphetett be. Ezen az ünnepen a nép bűnbánó istentiszteletet tartott, és a főpap a nép vétékét jelképesen egy kosra ruházta rá (bűnbak), amelyet kiűzött a pusztába. Egy másik kost pedig levágtak, hogy helyettes áldozat legyen a bűnökért.

A kultuszi szertartásokat a papok és a lévíták végezték, szigorú előírások szerint. Naponta mutattak be áldozatokat Izrael Istenének. Csak tiszta és egészséges állatokat áldozhattak, de tudunk arról is, hogy „szent kenyereket” raktak ki az oltárra, ill. növényekből illatáldozatok is készültek. Fontos szolgálata volt a liturgiában, a zsoltár-énekklés vezetésében a lévita-kórusnak.

Az idők során kialakult annak a gyakorlata, hogy a zarándokünnepek idején az egész nép felment a templomba. A páska ünnepe a kivonulás csodájára emlékeztette a népet. A hetek ünnepén (pünkösd) az aratásért adtak hálát. A sátoros ünnepen arra emlékeztek, hogy a pusztai vándorlás alatt negyven éven át sátorban lakott Izrael, és mindvégig megőrizte őket Istenük. Ezeket az ünnepeket mind a mai napig évről évre megtartják a zsidóságban.

Kr. e. 586-ban a babiloni uralkodó seregei földig rombolták a jeruzsálemi templomot. A lakosságot fogságba hurcolták, megszűnt a rendszeres kultuszgyakorlat. Ezékiel próféta a száműzötteket vigasztalja: könyve végén egy nagy látomást találunk a „második” szentélyről és a megújult várossról. Isten népének adott ígérete, az új élet üzenete azzal ér el csúcspontjához, hogy a templomot és a várost Isten dicsősége tölti be. A boldog jövőendő képe a népe körében lakó Istent és uralmát tárja elénk.

Ezsdrás könyvében olvashatunk a templom újjáépítéséről: a perzsa Dárius király idejében, Kr. e. 515-ben felépült Isten háza. Bár sokkal szerényebb kivitelben készült el, felszentelésekor nagy örömnepet ültek Jeruzsálemben. Évszázadok múlva Nagy Heródes hatalmas építkezései során a templomot is kibővítette. Új pompájában azonban csak néhány évtizedig gyönyörködhetek: a rómaiak Kr. u. 70-ben, a zsidó szabadságharc leverésekor elpusztították a „második templomot”. Azóta nincs áldozati kultusz a zsidóságban, az istentiszteleti élet a zsinagógákban (görögül: az összegyülekezés helyén) zajlik, csakúgy, mint egykor a száműzetés földjén, Babilonban. Az ősi jeruzsálemi templom helyén ma iszlám mecset áll, amelyet „Szikla-templomnak” neveznek.

Dr. Varga Gyöngyi

ERDÉLYI VENDÉGEK GYÜLEKEZETÜNKBEN

A Brassó közelében lévő Apácai Evangélikus Gyülekezet kórusa – *Simon Lászlóné Nagy Ilona* lelkész vezetésével – gyülekezetünk vendége volt az idei pünködsdi hétvégén. Istentiszteleteinken szolgáltak és részt vettek a közszegi Határátlépő Fesztiválon. A Közép-Burgenlandi Magyar Kultúregyesület kórusával és gyülekezetünk kórusával való közös programot a Szülőföld Alap pályázatán nyert támogatás tette lehetővé számunkra.

SZEGLETKÖ

A KÖSZEGI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

Felelős kiadó: a Köszegi Evangélikus Egyházközség

Cím: 9700 Zrínyi u. 6. **Telefon/fax:** 94/361-145

E-mail: koszeg@lutheran.hu **Honlap:** koszeg.lutheran.hu

Felelős szerkesztő: Baranyay Csaba

Nyomdai előkészítés: Mező Beatrix

Készült a Projekt Nyomdában, Kőszegen

Megjelenik Kőszegen, évente két alkalommal.

Lelkészgyerekek vallomásai

MI KÖT ENGEM A KÖSZEGI TEMPLOMHOZ ÉS UDVARÁHOZ?

A kérdésen elgondolkodva egy kép jelent meg előttem. Édesapám a paplaktól az udvaron át, lobogó luther-kabátban és szélről felfújott mőzes-táblával sietve – mondhatnám rohanva – fut a sekrestye felé. Kezében fekete papírral bekötött Biblia és énekeskönyv. Az egyházfi fel-le sétálva várja a pillanatot, hogy csengethessen, jelezve, hogy kezdődik az istentisztelet. Ez a kép az, ami engem nagyon ide köt. Persze, még sok-sok más is. Ebben a szép környezetben töltöttem el gyerekkoromat. Itt esküdtek szüleim, itt születtem, itt tettem az első lépéseket, ebben a templomban lettem kereszteleve, majd konfirmálva. Nagy örömemre fiam is ezt a templomot választotta házasságkötésére. Ebben, a már sokszor átalakított udvarban, jókat játszottunk, bicikliztünk, bújócskáltunk a többi itt lakó gyerekekkel. Milyen jó volt az árnyékot adó hársfák alatti padokon üldögelni. Ha mesélni tudnának ezek az öreg fák!

A több mint hatvan évemmel, amikor ide belépek, mindig úgy érzem, hogy itt, itthon vagyok. Remélem ez az érzés sokáig uralkodni fog bennem! A jó Istent kérem óvja meg ezt a templomot és udvarát minden további nagy katasztrófától.

Ágnes Müller-Fliegenschnee

LELKÉSZGYEREKKÉNT A KÖSZEGI TEMPLOMRÓL

A nyugalom, a biztonság, a melegség szigete. Édesapánk hangja. A gyermekevek alatt ezt különösen is éreztük, amikor a mindig huzatos és kellőképpen hideg Gyöngyös utca felől érkeztünk haza. Elég volt egy pillantást vetni a boltíves átjáróból a templom kellemes és biztató színeire. Az otthon, a meleg, a béke levegőjét árasztotta. De viaszgáz volt elmenni mellette a Várkör felől érkezve is, hazafelé a fiúiskolából majd a gimnáziumból, vagy a zeneiskolából.

Persze a legszebb pillanatok az adventesti és a karácsonyesti, varázslatos színű és illatú istentiszteletek voltak. Bár az elfogyni nem akaró énekek és a liturgia bizony próbára tette a lelkészgyerekek türelmét is Szenteste.

Édesapánk szolgálati idejére is esett egy nagy tatarozás a megsüllyedt és megrepedt falú templom életében. Bennem élnek az arcok, a segítők a gyülekezetből, akik minden térítés nélkül, önkéntesen, természetes helytállással hosszú heteket dolgoztak. *Kemény bácsi, Schwahoffer Gusztó bácsi, Nagy Kari bácsi és Preisz bácsi*, de még *Marton Ilus néni* is kivette sokakkal együtt a részét a munkából. Nehéz időben, de hittel és áldozattal fogott össze a testvéri közösség.

A gyermekkori egyházi pályafutás felejthetetlen minősítő pillanatait voltak azok a templombeli élmények, ami-

kor *Szentesi Józsi* bácsi megengedte az oltárdíszítés egy-egy elemét, vagy *Kasper Sáni* bácsi a csillárgyertyák meggyújtását. Ha nem kifogásoltak semmit, az maga volt az elismerés koronája. Az pedig az édes pillanat, amikor Kappel néni – mindig a templomban – csokoládét vagy más ajándékot rejtett a zsebünkbe vagy a kezünkbe.

Az erőteljes, egészen a lakásig kihallatszó záróének, sőt néha a prédikációk erős hangja azóta is fülünkben cseng, mint a vasárnapi élet nélkülözhetetlen ékesége. Konfirmáció, ordináció és esküvő – felejthetetlen személyes szálak.

Jó megismogatni a falát vagy rátelepedni a kerékvető sarokköré, és mintha el sem múltak volna az évek – ugyanazzal a régi érzéssel hálát adni Istennek a sok ajándékért...

Szabó fiúk, Tamás, András és Lajos

EMLÉKEIM A KÖSZEGI TEMPLOMRÓL ÉS TEMPLOMUDVARRÓL

Bibliaolvasó útmutatómban tartom azt a kis festett könyvjelzőt, melyet a községi gyülekezet egykori felügyelőjétől, *Szendró János* bácsitól kaptam konfirmációm emlékére 1986-ban. Rajta a templomudvar képe a sekrestyével, a toronnyal és konfirmációi ígém: „*élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus...*” Ha nem látnám is nap mint nap ezt a kedves ajándékot, akkor is nagyon gyakran eszembe jutnának községi gyermekkorom legfontosabb színterei: a parókia, a templom, a templomudvar.

A templomra visszagondolva most egy, az orgonával kapcsolatos emlékem idéződik föl. Talán egy karácsonyi gyermekműsor lehetett, amelynek keretében rövid orgonadarabot adtam elő. Minden fellépésre nagy izgalommal készültem, féltem a szerepléstől. Valószínűleg ekkor sem lehetett ez másként. A műsor után azonban örömmel mondtam édesanyámnak: milyen jó hangszer az orgona,

hiszen az orgonistát nem látja a közönsége, úgy játszhat, hogy nem kell a hallgatósága elé kiállnia! A templomudvar nekünk, gyerekeknek mindenekelőtt játszótérrel jelentett, ahol nagy focimeccseket rendeztünk; a mára hatalmasra nőtt tuják és nyírfák voltak a kapuk. Másik kedves játékunk az volt, amikor a szomszéd gyerekekkel két csapatra oszlottunk, és rejtekhelyekről

(például a garázs tetejéről) lestük ki, figyeltük az ellenfél minden lépését. A Köszegen töltött évekre visszaemlékezve leggyakrabban azonban mégsem a templomra, az udvarra, hanem a gyülekezeti tagok kedvességére gondolok vissza, akik akkor is követték életemet, amikor már Győrben vagy Budapesten folytattam tanulmányaimat. Hálásan gondolok vissza rájuk, és köszönöm nekik szeretetüket.

Ittész Dániel

„TEPLOMUNK, DRÁGA VAGY NEKÜNK...”

Amikor felkérést kaptam, hogy templomunk újrászenteselésének alkalmából néhány sort írjak, rögtön a 288. ének második versének kezdősora jutott eszembe énekeskönyvünkéből: „*Templomunk, drága vagy nekünk...*” De mennyire! – sóhajtanak napjainkban a kőszegiek.

Valóban, ezt a pár szót kétféle módon lehet mondani, vagy énekelni. Lehet nehezet sóhajtvá is: drága nekünk ez a templom, sokba kerül, nagy árat kell fizetnünk érte! Bizony, igaz! Az újrászenteselés ünnepén kár lenne ezt tagadni. De lehet hálásan is mondani: a templom nekünk mindennél többet ér, mindennél drágább! Ez is igaz! Ma gondoljuk át ezt mindkét módon, de nem elmélkedésre gondolok, hanem történeti megemlékezésre.

Drága templomaink története nem a mostani kárt vallott épülettel kezdődött. Hiszen olvashattuk: a kőszegi evangélikus gyülekezet első temploma a mostani Jakab-templom volt. Ezt „örököltük”. Nem erőszakkal került hozzánk, hanem egyszerűen kiürült, miután a kőszegiek az 1550-es években szinte egyöntetűen kimondták: a lutheri tanítást tartják igaznak. Ezt onnan tudjuk, hogy amikor visszavették, a gyülekezet arra hivatkozott, hogy üres templomot vettek át. De ennek hitünkhez alakítása, tartása sem volt egyszerű.

Ez a templom azonban kicsinek bizonyult. Ezért határoztak elődeink úgy, hogy a magyarok részére új templomot építenek, a mostani Imre templomot. A templom külső díszítése, rajta Luther domborműve árulkodik arról, hogy ez a templom a miénk volt. Gondoljunk bele, ha árakat nem is tudunk, de ennek építése sem lehetett olcsó az 1612–1614-es években, biztos, hogy az akkori gyülekezetnek nem kis anyagi és fizikai megerőltetésébe került.

Ezután másféle árat kellett a templomért fizetni. 1671-ben elvették a gyülekezet német-, majd 1673-ban a magyar templomát is, sőt 1681-ben országgyűlési rendelet kimondta, hogy nyilvános protestáns istentiszteletet csak törvénycikkben kijelölt („artikuláris”) templomban lehet tartani. Nekünk és nagy környékünknek a nemescsói akkor még kisebb templom jutott, amit meg kellett újítani, mellette a lelkészlakás udvarában a pajtát a német istentiszteletekre átrendezni, és 100 évig, több nemzedéknek ide kellett járnia messziről, a Mura vidékétől a mai ausztriai örvidéig, akinek drága volt a templom. Nem kis ár volt ez sem. A lelkészeket is kitelepítették, bejönniük tilos volt, 1705-ben a „tilosban járó” *Frideliusz Dániel* lelkészünk ezért életével fizetett.

1781-ben fordult a helyzet a türelmi rendelettel. Ahol 100 család élt és vállalta az építést, torony nélküli imaházat építhetett. Drága volt ez a templom is. Kőszegen és Kiszidányban nem 100, hanem 383 család jelentkezett. S legyen szabad most megint ennek árára figyelni. Az említett családok kereken 10.700 forintot ajánlottak fel, ami

mai pénzben szinte elképzelhetetlenül sok millió forint. S elindult az építkezés, az alapkövet 1783. június 25-én tették le, és november 30-án készen volt a templom. A fogadott és fizetett munkásokon kívül ott sürgött-forgott a gyülekezet apraja-nagyja, mint az elmúlt évben is! Micsoda ünnep lehetett a felszentelés akkor! A később épített orgona majdnem 100 forintba került, ami jócskán meghaladta a mai milliós összeget, az oltár beszerzése sem volt olcsó. Sajnos nem találtam adatokat, de ki tudja, hányszor kellett ezt a templomot javítani, renoválni az elmúlt századokon át. Az 1970-es évekből van róla nyom, a külső-belső renoválás, szigetelés akkor is több évig tartott és óriási erőfeszítésbe került.

De itt sem állt meg a munka. Négy házat vásároltak eleink a Gyöngyös utcában, és ott épült a lelkészlakás, iskola földszintesen, majd az 1840-es években ez emeletes lett, mert már két lelkészlakásra volt szükség, és az iskola mellett szeretetotthon is létesült. Ezeknek is nagy ára volt, de a kőszegi gyülekezet akkor is áldozatra kész volt.

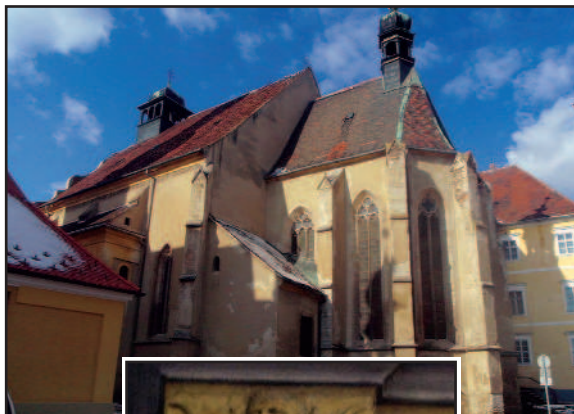
A gyülekezet azonban megint tovább akart lépni. Az 1900-as évek elején jött a gondolat: nem

elég ez a torony nélküli „eldugott” imaház, új nagy, „méltó” templomra van szükség toronnyal. S amikor ez nem sikerült az első világháború miatt, 1930-ban felépült a „tanoda”, és a torony azzal, hogy megfelelő időben ehhez fognak új templomot építeni. Még megvannak a

számítások, mai pénzen óriási, sokmilliós összegekről volt szó. De ez nem valósulhatott meg.

A „drága” történet azonban folytatódott. Századunk elején megújult a Békesség háza otthonunk, ki is bővült, mert új gyülekezeti házunk épült és a lelkészlakás is odakerült. Így alakult lassan a kőszegi „insula lutherana” (lutheránus sziget). Ez a munka az állami kárpótlás összegével, kerekítve megközelítette a 100 milliós összeget.

Az elmúlt évben több milliós költséggel megújult a toronyunk, s tervünk az volt, hogy abban „kőszegi toronyélmény” címmel múzeumot rendezünk be. És ekkor lecsa-

pott ránk a vihar. 2009. június 24-én templomunkat és kertünket elöntötte a víz. Nemcsak csatornázási hiányosságok és a körülöttünk fekvő hegyeken a fakivágások miatt, de azért is mert templomunk a türelmi rendelet idején nem véletlenül került a város legmélyebb, akkoriban mocsaras,

vizes területére. A kár rendezésének összegéről és a kiemelkedő fizikai munkáról nem az én tisztem beszámolni, de biztosan sok millióról és nagyon sok fizikai munkáról szól az erről szóló jelentés. A történetet végiggondolva bizony elmondhatjuk talán sóhajtva is: „templomunk drága vagy nekünk!”

De nemcsak így! Az előbbieken túl miért is drága nekünk templomunk? Isten iránti hálával, hittel énekelhetjük, és énekeljük is teljes bizonyossággal az idézett éneknek nemcsak az első sorát, hanem az egészét:

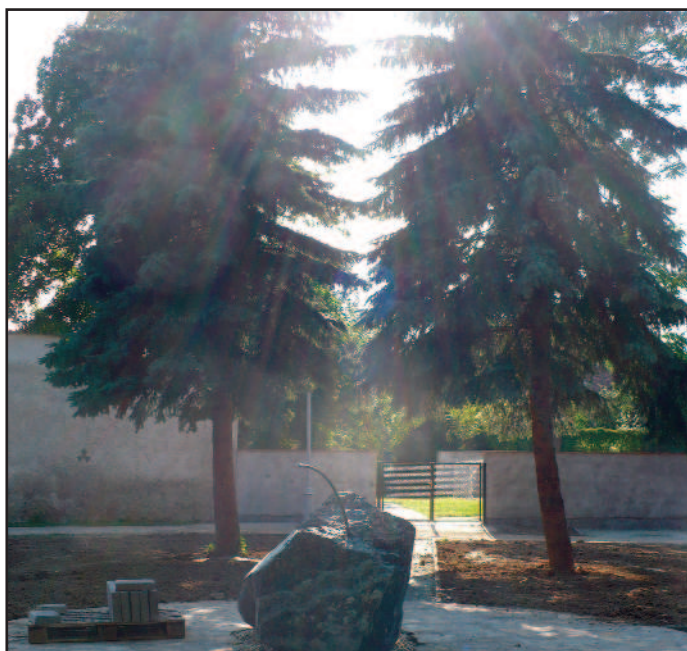
„Templomunk, drága vagy nekünk,
Itt hangzik Isten ígéje,
Itt imádságunk, énekünk,
Hogy nevét áldja, dicsérje.
Ide vár minket Istenünk,
És szövetséget köt velünk,
Kegyelmet ad, békességet.”

D. Keveházi László

KÚT A TEMPLOMPARK KÖZEPÉN

A követ a bernsteini bányából kaptuk Prácer György közbenjárására Otto Böhm adományaképpen

„Ezt a kút a Kőszegi Evangélikus Egyházközség állította 2010. július 4-én, emlékezve a 2009. június 24-i kőszegi áradatra, amikor a templomot és a parkot elárasztotta a hegyekből lezúduló víz.” – hirdeti a templompark közepén felállított ivókút felirata.

Az erre járó megpihenhet ennél a kútnál szomját oltva a vízből, majd leülhet az egyik padra és rácsodálkozhat a türelmi rendelet idején épült templomra. Amikor magam is nézem ezt az épületet, sokszor jut eszembe, hogy mennyire erős volt az Isten ígéje utáni szomjúság az egykori evangélikus hívekben, hiszen nem egészen kilenc hónap alatt építették fel ezt a templomot. Az élő víz utáni vágy hajtotta őket, hogy a több mint száz évig tartó „nemescsói száműzetés” után végre újra lehessen saját temploma a gyülekezetnek itt a városban, ahol szabadon hallgathatják Isten ígését a kőszegi evangélikusok.

Mindez a történelmi tény indított bennünket arra, hogy amikor ezzel a követ emléket állítunk a tavalyi tragédiának, egyben előre is mutassunk. Hiszen a víz romboló erejét érezhettük mindannyian egy évvel ezelőtt itt Kőszegen. Ám a víz az élet alapeleme, ami nélkül nincs is élet. Nekünk keresztényeknek pedig Jézus szava juthat eszünkbe, ami szintén rákerült az ivókútként kialakított köre a fenti felirat mellé: *Aki ebből a vízből iszik ismét megszomjazik, de aki abból a vízből iszik, amit én adok neki, az nem szomjazik meg soha, mert örök életre buzdó víz forrásává lesz benne. (Jn 6, 13-14)*

Jézus ezt a samáriai asszonynak mondta egykor, aki itt még nem sokat értett az Úr beszédéből, ám később teljesen megváltozott az élete. Otthagyva vödrét a kútnál, elindult, hogy Isten szeretetét hirdesse az emberek között.

Mi is azt szeretnénk, ha ez a kút eszközzé lehetne mások megszólításában, Isten közelébe hívásában, hogy minél többekben támadjon fel a vágy az élő víz után, amikor megpihennek a parkban, vagy egyszerűen csak megállnak egy pillanatra a kőnél.

Baranyay Csaba

FELÚJÍTÁSI MUNKÁK A SZÁMOK TÜKRÉBEN

A 2009. június 24-i pusztító áradat után nemcsak a segítő kezek mozdultak meg, hanem rövid időn belül megérkeztek az első pénzadományok is a templom helyreállítására. A Nyugati (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerület, és a Magyarországi Evangélikus Egyház több részletben összesen 8.300.000 Ft-ot utalt a felújítási munkákra. A Vasi Evangélikus Egyházmege keretéből 1,2 millió Ft-ot kaptunk, amihez a templomépítési és felújítási keretből 295.360 Ft jött hozzá. A biztosítótársaság 6.917.970 Ft-ot fizetett ki kártérítés címén. A Kulturális Örökségvédelmi Hivatal 2.500.000 Ft-ot közvetlenül a felújítást végző kivitelező vállalkozónak utalt át a gyülekezet terheinek átvállalása érdekében. Ugyanakkor az ország számos evangélikus gyülekezete kezdett gyűjtésbe: Sopronból 60.000 Ft, Pécsről 72.200 Ft, Budapestről, a Fasori Gyülekezettől 75.000 Ft, a Deák téri Gyülekezettől 132.700 Ft, Bonyhádról 10.000 Ft, Szombathelyről 106.000 Ft, Harkáról 40.000 Ft, Nemeskoltáról 61.800 Ft., a Nemescsói Társult Egyházközségtől 81.100 Ft, a kiszsidányi filiánktól 60.000 Ft érkezett. A tragikus hír külföldre is eljutott, a Mikkeli gyülekezet cserkészküldöttsége személyesen 270.000 Ft-tal érkezett kőszegi látogatásukkor. Ezen kívül testvérgyülekezetünk még másik 1.000 eurót, míg a Mikkeli szomszédságában lévő Juvai gyülekezet 500 eurót küldött. Az ausztriai Gustav Adolf Werk-től 825.000 Ft Vaihingenből 58.539 Ft, az erdélyi Apácáról 32.000 Ft adomány érkezett. A kőszegi Református Gyülekezet 50.000 Ft-ot, az Ólmodi Katolikus Egyházközség 50.000 Ft-ot, a Horvát Kisebbségi Önkormányzat 65.000 Ft-ot, a kőszegi Baptista Gyülekezet pedig 20.000 Ft-ot gyűjtött templomunk felújítására. Az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség által az Írottó Hotelben megrendezett színvonalas jótékonyági hangverseny bevétele 305.750 Ft volt.

Sokan a Békesség Háza Alapítványon keresztül nyújtottak segítséget összesen 446.210 Ft összegben. Magánszemélyektől pedig összesen 2.087.349 Ft összegben adományoz-

segítségre, illetve a templomkertbe került hatalmas körö gondolkod. De ugyanezt mondhatjuk el az adományként készült templom- illetve parktervről is, és a sok szakmai segítségről.

A cikk írásakor még nem lettek kiegyenlítve a villanyszerelési és az orgonahangolási számlák.

Sajnos a hiányzó összeget csak a gyülekezet tartalékainak felhasználásával tudjuk előteremteni, illetve a Békesség Háza Alapítvány kuratóriuma arról is döntést hozott, hogy a Várkör 56. szám alatti lakást eladja, és egy kisebb garzonlakásra szeretné cserélni, hogy a különbözetből enyhíteni tudjon a kialakult pénzügyi helyzeten.

Ennek megfelelően gyülekezetünk pénztárosaként a köszönet szava mellett buzdítani is szeretném hitteltestvéreimet, hiszen a jövőben is nagy szükség lesz gyülekezeti tagjaink támogató összefogására az egyházfenntartás és az adományozás terén. Ennek hiányában ugyanis a magas működési kiadások – elsősorban a közüzemi díjak – miatt egyházközösségünk működése kerülhet veszélybe.

Hisszük azonban, hogy amit sokak segítségével és összefogásával elvégezhetünk, az Isten dicsőségét szolgálja. És most volt lehetőségünk arra, hogy templomunk és annak környezete ilyen gyönyörűen megújulhasson. Ezért legyen hála Istennek, és köszönet minden segítő szívnek és kéznek!

Schwahofer Péter

tak a templomfelújítást megjelölve célként, míg a szabad felhasználású adományok összege a kőszegi gyülekezeti tagoktól 1.754.540 Ft volt. Két nagyobb összegű adományt is kaptunk külföldön élő kőszegi kötődésű testvéreinktől. Az Országos Egyház gyűjteményi pályázatán pedig 200.000 Ft-ot nyertünk riasztórendszer kiépítésére.

Az eddig befolyt bevételek összege mindösszesen 26.276.518 Ft volt. Ehhez kértünk még a Kőszeg Város Önkormányzatától 3.000.000 Ft-os támogatást, amit reménység szerint megkapunk majd a közeljövőben. A teljes felújítás költsége azonban várhatóan el fogja érni a 32 M Ft-ot.

Az eddig kifizetett számlák összege 20.134.980 Ft. Tételesen: a kivitelező Szárnyas Kft-nek 18.619.349 Ft (1–2. ütem), hangosító berendezésre 1.294.730 Ft, falazúrra 220.901 Ft.

Itt kell megjegyezni, hogy a padok rendbetételére csupán ezt az összeget kellett költenünk, hiszen a padok felújítása önkéntes munkában történt több testvérünk odaadó szolgálatával. Sok más természetbeni adományt is kaptunk, akár ha növényekre, vagy szállítási

Gyülekezeti események

2010. első felében

- **január 17.** Mikkelen került sor finn testvérgyülekezetünk új lelkészének *Risto Nieminen*-nek a beiktatása, melyen a finn testvérek meghívására részt vettek gyülekezetünk lelkészei is.
- **január 17–23.** Katolikus és protestáns igehirdetők szolgálatával tartottuk meg – templomunkban, illetve a Jézus szíve plébániatemplomban – az ökümenikus imahét községi alkalmait az idei téma alapján: „*Ti vagytok erre a tanúk*” (Lk 24,48)
- **február 14.** Farsangi délutánt tartottunk a gyülekezeti házban.
- **február 19.** Taizei imaórát tartottunk az evangélikus gyülekezeti házban.
- **február 27.** Ifjúságunk csoportja részt vett az idei Szélrózsa Találkozó előtalálkozóján Orosházán. Az éjszakát a szegedi Luther-házban töltötte a 25 fős ifjúsági csoport.
- **március 7.** Gyülekezeti termünkben tartottuk a Nők Ökümenikus Világimnapja községi alkalmát, melyen Kamerunért imádkoztunk. Az alkalmon részt vett két kameruni diák is, akik városunkban folytatják tanulmányaikat.
- **március 14.** Szupplikáció volt gyülekezetünkben. Az istentiszteleteken – Kőszegen és Kiszsidányban – *Németh Katalin* negyedéves teológus hallgató hirdette Isten igéjét.
- **március 27.** Az Országos Hittanverseny területi fordulóján vettek részt hittanos csoportjaink Sopronban, illetve Szombathelyen.
- **március 28.** A családi istentiszteleten a községi baptista bábeszolgálat.
- **április 1.** Zenés passiójátékkal készült gyülekezetünk ifjúsága az idei nagyhétre, melyet Kiszsidányban, illetve Kőszegen két ízben is bemutattak a fiatalok. (A fénykép a nagycsütörtöki előadásról készült.)
- **április 4.** Ismét tartottunk húsvét hajnali istentisztelet templomunkban, amely után közös reggelire és éneklésre maradtunk együtt a gyülekezeti teremben.
- **április 10–15.** Vendégeink voltak finnországi testvérgyülekezetünkből. Bibliaköreinken *Sirpa Kiesilä* – a Mikkeli gyülekezet gyerekmunkájának vezetője – vezetésével ismertettek meg bennünket a bibliai történetek padlóképes feldolgozási módjával.

zetője – vezetésével ismertettek meg bennünket a bibliai történetek padlóképes feldolgozási módjával.

- **április 23–24.** Piliscsabán tartották az idei Országos Hittanverseny döntőjét, melyen gyülekezetünk hittanos csoportja – *Fejes Péter, Potyondi Dénes, Rádl Levente, Wilkins Dávid* – 2. helyezést ért el.
- **május 2.** Pápán tartották az idei kerületi kórustalálkozót, melyen gyülekezetünk énekkara is részt vett.
- **május 7.** Tamás misét tartottunk a Zrínyi utcai gyülekezeti teremben. Ezzel vette kezdetét a tavaszi egyházmegyei ifjúsági találkozó. Pénteken este a községi ifjúság zenés passiójátékát tekinthették meg, szombaton délelőtt pedig vetélkedővel zárult a találkozó programja.
- **május 21.** Taizei imaóra volt a községi zárda templomban.
- **május 24.** Idén is megtartottuk a Határátlépő fesztivált a községi keresztény egyházak szervezésében, melyen erdélyi vendégeink is voltak Apácáról.

- **május 30.** Szentháromság ünnepén volt *Papp Judit* lelkészjelölt vizsgaistentisztele.

- **június 6-án,** vasárnap került sor az ötven évvel ezelőtt konfirmáltak aranykonfirmációi ünnepére. Bár idén kivételesen nem volt konfirmáció gyülekezetünkben – hiszen egyházmegyei döntés alapján ezen túl nyolcadikos korban lesz a konfirmáció, és két éves felkészítést tartunk – a jubiláló konfirmandusok közül tizenegyen el tudtak jönni az ünnepi alkalomra, melyet – az előző napi esküvőnek köszönhetően – a felújítás utolsó szakaszában lévő templomban tartottunk.

- **június 13.** Tanévzáró istentiszteletet tartottunk a Zrínyi utcai gyülekezeti teremben.

- **június 17–20.** Ismét Gyenesdiáson tartottuk az immár hagyományos gyülekezeti családostábot.

- **június 21–25.** Gyülekezeti napközis hittantábor – a HITTAN-HETET – tartottuk meg a községi gyülekezeti házban. Pénteken Kiszsidányba tettek kirándulást hittanosaink.

- **június 22–29.** A községi Bridgebuilders Club tagjai a hollandiai Tholenben jártak az ottani ifjúsági csoport meghívására a két keresztény csoport közötti kapcsolat első lépéseként. Az oda-, illetve visszaúton a nürnbergi KIE, illetve a Vaihingeni Evangélikus Gyülekezet vendége volt a nyolc fős ifjúsági csoport.

- **július 3.** Szombathelyen került sor *Papp Judit* lelkész szentelésére.

ÁLLANDÓ GYÜLEKEZETI ALKALMAINK

VASÁRNAP 9.00 Istentisztelet
(ünnepnapon és minden hónap első vasárnapján úrvacsorai istentisztelet)

10.30 Családi istentisztelet (tanévben)
(A családi istentiszteleteket a gyülekezeti teremben tartjuk.)

KEDD 15.00 Gyülekezeti hittanóra (felsősök)
16.00 Gyülekezeti bibliaóra

SZERDA 16.00 Konfirmációi előkészítő
(2009-től két éves a felkészülés)

18.00 Német nyelvű istentisztelet
(minden hónap első szerdáján)

18.30 Kóruspróba

CSÜTÖRTÖK 10.00 Baba–mama kör (minden 2. héten)

15.00 Bibliai játszóház (a hónap 1. hetén)

19.00 Fiatal felnőtt kör (minden 2. héten)

PÉNTEK 16.00 Konfirmációi óra

18.30 Bridgebuilders Club
(minden második héten)

19.00 Ifjúsági óra

Előttünk álló alkalmak

- **Július 3–8.** Finn testvérgyülekezetünk 13 fős csoportja lesz vendégünk Kőszegen *Risto Nieminen* lelkész vezetésével.

- **Augusztus 1–7.** Nemzetközi Keresztyén Ifjúsági Fesztivál lesz Kőszegen az Atlantic Bridge nemzetközi ifjúsági szervezet szervezésében, melynek helyszíne a Dr. Nagy László Gyógy- és Turisztikai Intézmény.
- **Augusztus 24–26.** Egyházkerületi Lelkésztalálkozó lesz Kőszegen.

- **Szeptember 5-én** 9 órától tartjuk a Tanévnyitó istentiszteletet templomunkban.

- **Október 15–16.** Egyházmegyei ifjúsági találkozó lesz Celldömölkön, illetve Kemenesmihályfán. A program pénteken 18 órától Tamás misével kezdődik a celldömölki evangélikus templomban.

- **November 6-án** szombaton Egyházmegyei konfirmandus nap lesz Kőszegen.

Gyerekeknek

Összeállította:
Martonné Némethy Márta

KEDVES GYEREKEK!

Ha imádkozunk, akkor nem magunkban beszélünk, hanem Istennel folytatunk személyes párbeszédet. Hittel szólni Istenhez – ez az imádság lényege. Pünkösdkor a tanítványok is együtt voltak és imádkoztak.

Tudod-e, hogy az alábbi imádságokat kik mondták?

Próbáld meg a neveket és az imákat összepárosítani!

① Áldott az Úr, Izráel Istene, hogy meglátogatta népét, és váltságot szerzett neki. Erős üdvözítőt támasztott nekünk szolgájának, Dávidnak házából, ahogyan kijelentette azt szent prófétái által örök időktől fogva... Te pedig, kisgyermek, a Magasságos prófétája leszel, mert az Úr előtt jársz, hogy előkészítsd az ő útjait.

② De nem értük könyörgök csupán, hanem azokért is, akik az ő szavukra hisznek énbennem; hogy mindnyájan egyek legyenek úgy, ahogyan te, Atyám, énbennem, és én tebenned, hogy ők is bennünk legyenek, hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél el engem.

③ Isten, hálát adok neked, hogy nem vagyok olyan, mint a többi ember: rabló, gonosz, parázna, vagy mint ez a vámszedő is. Böjtölök kétszer egy héten, tizedet adok mindenből, amit szerzek.

④ Isten, légy irgalmas nekem, bűnösnek.

⑤ Magasztalja lelkem az Urat, és az én lelkem ujjong Isten, az én Megtartóm előtt, mert rátekintett szolgálóleánya megalázott voltára: és íme, mostantól fogva boldognak mond engem minden nemzedék.

⑥ Most bocsátd el, Uram, szolgádat beszéded szerint békességgel, mert meglátták szemeim üdvösségedet, amelyet elkészítettél minden nép szeme láttára, hogy megjelenjék világossággal a pogányoknak, és dicsőségül népednek, Izráelnek.

⑦ Ó, Uram, URam! Emlékezz meg rólam, és erősíts meg engem még most az egyszer, én Istenem, hogy bosszút állhassak a filiszteusokon a két szememért!

⑧ Tudom, merész dolog, hogy szólok az én Uramnak, bár én csak por és hamu vagyok. De ha az ötven igaznak öt hija lesz, elpusztítod-e az öt miatt az egész várost?

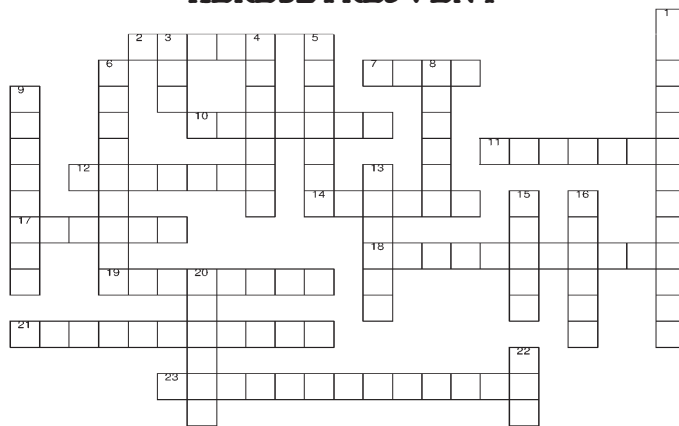
⑩ URam, Ábrahámnak, Izsáknak és Izráelnek Istene! Hadd tudják meg a mai napon, hogy te vagy az Isten Izráelben, én pedig a te szolgád vagyok, és mindezt a te parancsodra tettem! Felelj nekem, URam, felelj nekem, hadd tudja meg ez a nép, hogy te, az ÚR, vagy az Isten, és te fordítsd vissza szívüket!

⑩ Uram, Izrael Istene, teljesítsd tehát ígéretedet, amelyet szolgádnak, Dávidnak, az én atyámnak tettél, amikor azt mondtad: Ha fiaid vigyáznak útjaikra, és megtartják szövetségemet, ahogyan te megtartottad, akkor utódod sose fog hiányozni színeim elől, Izrael királyi székéről.

a) Ábrahám (1Móz 18,27-28)	f) Salamon (2Krón 6,16)
b) Farizeus (Lk18,11-12)	g) Sámson (Bír 16,28)
c) Illés (1Kir 18,36-37)	h) Simeon (Lk 2,29-32)
d) Jézus (Jn 17,20-21)	i) vámszedő (Lk 18,13)
e) Mária (Lk 1,46-47)	j) Zakariás (Lk1,68-70;76)

KERESZTREJVENY

1. Templomunk közepén van a helye 2. Oltáron van, gyakran cseréli 3. Istennel való beszélgetés rövid neve 4. Nálunk nem csak az oltáron van, hanem a csillárokon is 5. Itt prédikál a pap az istentiszteleten 6. Templom melletti helyiség 7. Felolvasópult 8. Az oltáron van a helye, nyitva 9. Nálunk az utolsó vacsorát ábrázolja 10. Az oltáron van a helye, de nagypénteken még egy másik, nagy, fehér színű is emlékeztet minket Jézus áldozatára 11. A gyülekezet vezetője 12. Ide dobjuk be az adományainkat 13. A kántor játszik rajta 14. A templomi emelet neve 15. Már Ábel is épített ilyet, a templom legfontosabb része 16. A miénken most már óra is van 17. A gyülekezet énekét vezeti 18. A színe az ünnepek szerint változik 19. A lelkész segítője, ő tart rendet a templomban 20. Hívja az élőket, siratja a megholtakat 21. A szöszék felett van 22. Ezeken ülünk a templomban 23. Ez mutatja, hogy melyik énekeket énekeljük az istentiszteleten